

Correlation between Brain Lesion Site and Fluent/Non-Fluent Aphasia

Elnaz Rashed Chitgar¹,
Payam Saadat²,
Mersedeh Maddahiyani³,
Peyman Amirifar¹,
Seyed Mohammad Masood Hojjati⁴,
Mehdi Dehghan^{5,6}

¹ MSc in Speech Therapy, Faculty of Rehabilitation Sciences, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran

² Association Professor, Department of Neurology, Faculty of Medicine, Health Research Institute of Rouhani Hospital, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran

³ BSc in Speech Therapy, Faculty of Rehabilitation Sciences, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran

⁴ Association Professor, Department of Neurology, Faculty of Medicine, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran

⁵ Lecturer, Department of Speech Therapy, Faculty of Rehabilitation Sciences, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran

⁶ Ayatollah Rouhani Clinical Research Center, Faculty of Rehabilitation Sciences, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran

(Received April 13, 2022 ; Accepted November 1, 2022)

Abstract

Background and purpose: Aphasia is the most common communication disorder resulting from stroke. In this condition all modalities of language, including reading, writing, auditory perception, and oral speech may be affected. Aphasia is divided into two categories: fluent (Wernicke's aphasia, Transcortical sensory aphasia, conduction aphasia, and anomic aphasia) and non-fluent (Broca's aphasia, global aphasia, transcortical motor aphasia, and mixed transcortical aphasia). As a result, the types of aphasia depend on the area of brain damage. In this study, the relationship between fluent aphasia and non-fluent aphasia with the brain damage area was investigated in stroke patients admitted to hospitals affiliated with Babol University of Medical Sciences in 2018.

Materials and methods: In this cross-sectional study, the diagnosis and discrimination of aphasia types were determined by performing the Persian version of the aphasia test and MRI/CT-scan images were taken to find the exact brain damage area. Data were analyzed in SPSS V26.

Results: We studied 123 patients. There were 70 cases with aphasia (mean age: 68.16 years), including 41 men and 29 women. Frontal lobes (25.7%) and temporal lobes (25.7%) were the most common brain regions affected.

Conclusion: Damage to the frontal lobe and its surrounding areas is associated with incidence of aphasia, and damage to the temporal lobe and its surrounding areas is linked to the occurrence of fluent aphasia.

Keywords: fluent aphasia, non-fluent aphasia, stroke

J Mazandaran Univ Med Sci 2022; 32 (215): 157-162 (Persian).

Corresponding Author: Mehdi dehghan - Faculty of Rehabilitation Sciences, Babol University of Medical Science, Babol, Iran. (E-mail: m.dehghan26@gmail.com)

بررسی رابطه ناحیه‌آسیب مغزی با زبانپریشی روان و ناروان

الناز راشد چیتگر^۱

پیام سعادت^۲

مرسدہ مدادیان^۳

پیمان امیری فر^۱

سید محمد مسعود حجتی^۴

مهدی دهقان^۵

چکیده

سابقه و هدف: آفازی (زبانپریشی) رایج‌ترین اختلال ارتباطی ناشی از سکته مغزی است، که می‌تواند بر عملکردهای زبانی شامل خواندن، نوشتن، درک شنیداری و بیان شفاهی اثر گذار باشد. آفازی براساس شدت روانی برونداد گفتاری، خطاهای گرامری، درک شنیداری، لحن گفتار و جایگاه آسیب به دو دسته روان (زبانپریشی ورنیکه، ترانس کورتیکال حسی، انتقالی و آنومی) و ناروان (زبانپریشی بروکا، گلوبال، ترانس کورتیکال حرکتی و ترانس کورتیکال آمیخته) تقسیم می‌شود. درنتیجه انواع آفازی بستگی به ناحیه آسیب مغزی دارد. در این مطالعه ارتباط آفازی روان و ناروان با ناحیه آسیب مغزی در بیماران دچار سکته مغزی بستری شده در بیمارستان‌های تابعه دانشگاه علوم پزشکی بابل در سال ۱۳۹۷ بررسی شد.

مواد و روش‌ها: در مطالعه مقطعی حاضر، تشخیص و نوع زبانپریشی با اجرای آزمون زبانپریشی نسخه فارسی بررسی شد و ناحیه آسیب مغزی با توجه به تصاویر MRI و سی‌تی اسکن توسط متخصص مغز و اعصاب مشخص شد. داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS26 توصیف شدند.

یافته‌ها: از میان ۱۲۳ نمونه تحت مطالعه ۷۰ بیمار (۵۶/۹ درصد) با میانگین سنی ۶۸/۱۶ سال و توزیع جنسیتی ۴۱ مرد و ۲۹ زن دچار آفازی بودند. لوب‌های فرونتال (۲۵/۷ درصد) و تمپورال (۲۵/۷ درصد) شایع‌ترین نواحی آسیب دیده مغزی بودند.

استنتاج: آسیب لوب فرونتال و نواحی اطراف آن با بروز زبانپریشی ناروان و آسیب لوب تمپورال و نواحی اطراف آن با بروز زبانپریشی روان مرتبط است.

واژه‌های کلیدی: زبانپریشی روان، زبانپریشی ناروان، سکته‌ی مغزی

مقدمه

آسیب به نیمکره چپ روی می‌دهد (۲۱، ۲۰-۴۲) و شیوع آن بعد از سکته مغزی ۴۰-۴۲ درصد (۲۰-۴۲) می‌باشد. این اختلال علاوه بر تاثیر بر عملکرد ارتباطی - اجتماعی، اشتغال و کیفیت زندگی فرد، منجر به بروز مشکلات

آفازی (زبانپریشی) رایج‌ترین اختلال ارتباطی اکتسابی ناشی از نقص عصبی کانوئی به صورت اشکال در تمام شیوه‌های زبان شامل خواندن، نوشتن، صحبت کردن و درک شنیداری است. آفازی اغلب به دنبال

E-mail: m.dehghan26@gmail.com

دانشگاه علوم پزشکی بابل

کارشناس ارشد گفتار درمانی، دانشکده توانبخشی، واحد توسعه تحقیقات بیمارستان آیت الله روحانی

۱. کارشناس ارشد گفتار درمانی، دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی بابل، دانشگاه، بابل، ایران

۲. دانشیار، گروه نوروولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بابل، بابل، ایران

۳. کارشناس گفتار درمانی، دانشکده توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی بابل، بابل، ایران

۴. دانشیار، گروه نوروولوژی، دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی بابل، بابل، ایران

۵. مریم، گروه گفتار درمانی، دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی بابل، دانشگاه، بابل، ایران

۶. واحد توسعه تحقیقات بیمارستان آیت الله روحانی، دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی بابل، ایران

۷. تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱/۲۴ تاریخ تصویب: ۱۴۰۱/۱/۲۲ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۴۰۱/۳/۲۲

اختصاصی و بهنگام آغازی با توجه به ناحیه آسیب مغزی در بیماران سکته مغزی می‌تواند مفید باشد.

مواد و روش ها

جامعه آماری این پژوهش مقطعی شامل ۲۶۰ بیمار سکته مغزی بستری شده در بخش مغز و اعصاب بیمارستان‌های تابعه دانشگاه علوم پزشکی بابل در طول سال ۱۳۹۷ بود. با توجه به فرمول کوکران ۱۲۳ بیمار به عنوان نمونه‌های مطالعه و به صورت دردسترس انتخاب شدند. معیارهای ورود به مطالعه شامل اولین نوبت سکته مغزی، توانایی درک و بیان به زبان فارسی قبل از بروز آسیب مغزی، عدم ابتلاء به نواقص حسی شدید و دیگر اختلالات نورولوژیک موثر بر گفتار و زبان، عدم سابقه اختلالات روانپزشکی و نداشتن سابقه ضربه مغزی بود. بیماران بدون هوشیاری از مطالعه حذف شدند. ابزار سنجش مورد استفاده در این پژوهش، نسخه فارسی آزمون زبان‌پریشی فارسی بود که توسط نیلی پور و همکاران اعتبارسنجی شد^(۱۷). این آزمون دارای ۲۵ خرده آزمون با ۲۱۷ گویه مختلف برای بررسی میزان شش مهارت زبان شامل توانایی بیان شفاهی، درک شفاهی، تکرار کردن، میزان واژگان قابل دسترس، خواندن و نوشتمن است. آزمون‌گر به صورت شفاهی آزمون را در یک یا دو مرحله اجرا می‌نماید. میزان توانایی در مهارت با ارزیابی کیفی سنجیده شده و سپس با یک مقیاس ده درجه‌ای در جلوی نام آن مهارت نقطه‌گذاری می‌شود. نمودار خطی حاصل، شدت اختلال در هر یک از مهارت‌های زبانی را نشان داده و بر اساس آن وجود یا عدم وجود آغازی و نوع آن تعیین می‌شود.

تصاویر MRI و سی‌تی اسکن بیماران نیز توسط متخصص مغز و اعصاب در حضور آزمون‌گر بررسی شد تا جایگاه آسیب مغزی مشخص شود. داده‌های مطالعه با کمک نرم‌افزار آماری SPSS26 توصیف شدند.

مالی، روانی، اجتماعی، جسمی و عاطفی در میان مراقبت کنندگان و خانواده افراد مبتلا می‌شود^(۵). در رویکرد طبقه‌بندی کلاسیک که به ارتباط یک به یک میان عملکرد مغز و زبان اشاره دارد و براساس شدت روانی برونداد گفتاری، خطاهای گرامری، درک شنیداری، لحن گفتار و جایگاه آسیب (قدمی و خلفی)، دو دسته آغازی روان (ورنیکه، ترانس کورتیکال حسی، انتقالی و آنومی) و آغازی ناروان (بروکا، گلوبال، ترانس کورتیکال حرکتی و ترانس کورتیکال آمیخته) قابل توجه است^(۷،۶).

Yang و همکاران اشاره داشته‌اند که آغازی اغلب در اثر آسیب جایگاه‌های مرتبط با عملکردهای زبانی ایجاد شده و انواع آن بستگی به ناحیه آسیب دارد^(۸). از سویی دیگر Bohra و همکاران بیان داشته‌اند که فقط در ۳۵ درصد از بیماران مبتلا ارتباط میان ناحیه آسیب و نوع آغازی یافت شد^(۹).

نتایج مطالعات Fridriksson، Yourganov و Santos و همکاران نشان داد که بین ناحیه آسیب و نوع آغازی رابطه معناداری وجود ندارد^(۱۰-۱۲). از آن جایی که تشخیص نوع آغازی به زمان ارزیابی، ناحیه آسیب و وسعت آن وابسته است^(۱۳،۲)، آمار متفاوتی در زمینه فراوانی انواع آغازی گزارش می‌شود. طبق یافته‌های پژوهشگران Kang، Bohra و خاتون‌آبادی آغازی گلوبال و سپس آغازی بروکا شیوع بیشتری نسبت به انواع دیگر دارند^(۱۵،۱۴،۹) و از سویی دیگر طبق نتایج مطالعات Yao و Yang آغازی بروکا و سپس آغازی گلوبال شایع‌تر هستند^(۱۶،۸). با توجه به تاثیر پذیری میزان بروز سکته مغزی از عوامل محیطی که می‌تواند بر ارزیابی وضعیت آغازی نیز اثرگذار باشد، در این مطالعه شیوع انواع آغازی و ارتباط آن با ناحیه آسیب مغزی در بیماران سکته مغزی بستری شده در بیمارستان‌های تابعه دانشگاه علوم پزشکی بابل بررسی شد. یافته‌های این پژوهش برای ارائه برنامه‌های پیشگیری و درمان

یافته ها و بحث

آن، می تواند منجر به بروز آفازی شود(۲۱). در مطالعه ما درصد فراوانی جایگاه آسیب مغزی بدین شرح بود: قشری ۲۸/۶ درصد، زیرقشری (۴۷/۱ درصد) و توام ۲۴/۳ درصد). یافته های پژوهش مانشان داد که تقریباً دو سوم از بیماران آفازی، آسیب نیمکره چپ داشتند (نیمکره چپ ۵۸/۶ درصد موارد و هر دو نیمکره ۸/۶ موارد).

طبق نتایج تحقیقات در زمینه ارتباط میان نیمکره های مغزی و عملکردهای زبانی، در ۹۰ درصد افراد، پردازش سطوح اصلی زبان (سطح واجی، نحوی و معنایی) در نیمکره چپ مغز صورت می گیرد و بنابراین هر گونه آسیب به نیمکره چپ احتمال اختلال گفتار و زبان را در پی دارد(۲۲،۲۱،۱۲).

آزمون زبان پریشی نسخه فارسی، تنها ابزار موجود برای بررسی آفازی در بالین می باشد، اما سیار طولانی بوده و برای بیماران حسته کننده است که می تواند بر پاسخگویی به پرسش های آزمون و در نتیجه بر میزان واقعی مهارت های زبانی آزمون شونده ها تاثیر مخدوش کننده ای داشته باشد. برای رفع این محدودیت، طراحی و اعتبار سنجی نسخه کوتاه تری از آزمون زبان پریشی پیشنهاد می شود. هم چنین اجرای آزمون در مراحل مزمن سکته مغزی توصیه می شود.

جدول شماره ۱: تعداد و درصد فراوانی انواع آفازی در ۱۲۳ بیمار تحت مطالعه*

تعداد (درصد)	آفازی روان	آفازی ناروان
(۱/۴) ۱	ورنیک	(۵۱/۴) ۳۶
(۲۱/۴) ۱۵	ترانس کورتیکال حسی	
(۱۸/۶) ۱۳	انتقالی	
(۸/۶) ۶	آنومی	
(۱/۴) ۱	ساب کورتیکال (الالموسی و کپسول داخلی)	
(۵/۷) ۴	گلوبال	(۴۸/۶) ۳۴
(۴/۳) ۳	بروکا	
(۳۲/۹) ۲۳	ترانس کورتیکال حرکتی	
(۴/۳) ۳	ترانس کورتیکال آشխه	
(۱/۴) ۱	ساب کورتیکال (برینگانگلیکا)	

*: مجموع تعداد و درصد های انواع آفازی های روان در جدول فوق از میان صد در صد بیماران آفازی می باشد؛ نه اینکه اینطور به نظر برسد که از صد درصد موارد آفازی روان باشد.

از میان ۱۲۳ نمونه تحت مطالعه، ۷۰ بیمار ۵۶/۹ درصد) با میانگین سنی ۶۸/۱۶ سال و توزیع جنسی ۴۱ مرد و ۲۹ زن دچار آفازی بودند. طبق گزارش Wu و همکاران و Lima و همکاران میزان بروز آفازی پس از سکته مغزی حاد به ترتیب ۱۶/۹۳ درصد و ۲۲/۶ درصد بود(۱۹،۱۸). نحوه ارزیابی اولیه آزمونگر و تشخیص دقیق اختلال، از دلایل احتمالی افزایش فراوانی آفازی در مطالعه حاضر می باشد. توزیع فراوانی نمونه های با آفازی روان ۳۶ نفر (۵۱/۴ درصد) و آفازی ناروان ۳۴ نفر (۴۸/۶ درصد) بود(جدول شماره ۱). در این بررسی بیش ترین فراوانی ناحیه مغزی دچار آسیب در بیماران آفازی روان نواحی تمپورال و سپس فرونتوپریتال و در بیماران ناروان نواحی فرونتال و سپس فرونتوتمپورال بود، که به طور کلی در گیری نواحی فرونتال و تمپورال قابل توجه است(جدول شماره ۲).

طبق نتیجه گیری برخی پژوهشگران نوع آفازی تحت تاثیر ناحیه آسیب است، اما ناحیه آسیب الزاماً تعیین کننده اصلی نیست(۱۰،۹). به طور مثال مطالعه Fridriksson و همکاران گزارش نمودند که آسیب ناحیه قسمت فوقانی شکنج فرونتال تحتانی (pars opercularis gyrus) بروکا نیست و آسیب به شکنج تمپورال فوقانی چپ فرد نیز ممکن است نقش داشته باشد(۱۱).

همچنین Doli و همکاران بیان داشتند که با توجه به بروز آفازی روان در ۲۲/۲ درصد از بیماران با ضایعه فرونتال، فرضیه تاثیر فقط ناحیه آسیب مغزی بر نوع آفازی چندان قوی نیست و حجم و یا وسعت ضایعه مغزی نیز عوامل تعیین کننده ای هستند(۲۰). از سویی دیگر یافته های سایر مطالعات حاکی از نقش اصلی جایگاه نورو آناتومیک ضایعه مغزی در بروز انواع مختلف آفازی می باشند(۱۳،۱۲،۸). آسیب مغزی در مناطق مرتبط با گفتار و زبان مانند شیار سیلوین و اطراف

جدول شماره ۲: تعداد و درصد فراوانی ناحیه آسیب مغزی به تفکیک انواع آفازی در ۱۲۳ بیمار تحت مطالعه

نحوه آسیب	نوع آفازی	روان	(۱)۱	(۱)۲	(۱)۳	(۱)۴	(۱)۵	(۱)۶	(۱)۷	(۱)۸	(۱)۹	(۱)۱۰	(۱)۱۱	(۱)۱۲	(۱)۱۳	(۱)۱۴	(۱)۱۵	(۱)۱۶	(۱)۱۷	(۱)۱۸	(۱)۱۹
تفکیک آفازی	تفکیک آفازی

سپاسگزاری

حمایت‌های مادی و معنوی از انجام پژوه حاضر با کد اخلاق MUBABOL.HRI.REC.1396.161 تقدیر و تشکر به عمل می‌آید.

بدینوسیله از تمامی استادان، کمیته تحقیقات بالینی بیمارستان آیت الله روحانی شهرستان بابل و معاونت پژوهشی و فناوری دانشگاه علوم پزشکی بابل به جهت

References

1. Cahana-Amitay D, Albert ML, Pyun S-B, Westwood A, Jenkins T, Wolford S, et al. Language as a stressor in aphasia. *Aphasiology* 2011; 25(5): 593-614.
2. Lahiri D, Dubey S, Ardila A, Ray BK. Factors affecting vascular aphasia severity. *Aphasiology* 2020; 35(5): 633-641.
3. Dickey L, Kagan A, Lindsay MP, Fang J, Rowland A, Black S. Incidence and profile of inpatient stroke-induced aphasia in Ontario, Canada. *Arch Phys Med Rehabil* 2010; 91(2): 196-202.
4. Flowers HL, Skoretz SA, Silver FL, Rochon E, Fang J, Flamand-Roze C, et al. Poststroke aphasia frequency, recovery, and outcomes: a systematic review and meta-analysis. *Arch Phys Med Rehabil* 2016; 97(12): 2188-2201.
5. Azizbeigi-Boukani J, Khatoonabadi AR, Maroufizadeh S, Abdi S. Validity and reliability of the Persian version of the Stroke and Aphasia Quality of Life Scale-39 (SAQOL-39). *Aphasiology* 2021; 35(6): 859-873.
6. Malekian M, Azimi T, Yousefi A. Pattern of language impairment in aphasic patients applying the p-dab-1 test. *J Mazandaran Univ Med Sci* 2020; 30 (183) :62-72 (Persian).
7. Clough S, Gordon JK. Fluent or nonfluent? Part A. Underlying contributors to categorical classifications of fluency in aphasia. *Aphasiology* 2020; 34(5): 515-539.
8. Yang ZH, Zhao X Q, Wang CX, Chen HY, Zhang YM. Neuroanatomic correlation of the post-stroke aphasias studied with imaging. *Neurol Res* 2008; 30(4): 356-360.
9. Bohra V, Khwaja GA, Jain S, Duggal A, Ghuge VV, Srivastava A. Clinicoanatomical correlation in stroke related aphasia. *Ann Indian Acad Neurol* 2015; 18(4): 424-429.
10. Devido-Santos M, Gagliardi RJ, Mac-Kay APMG. Language disorders and brain lesion topography in aphasics after stroke. *Arq Neuropsiquiatr* 2012; 70(2): 129-133.
11. Fridriksson J, Fillmore P, Guo D, Rorden C. Chronic Broca's aphasia is caused by damage to Broca's and Wernicke's areas. *Cereb Cortex* 2015; 25(12): 4689-4696.
12. Yourganov G, Smith KG, Fridriksson J, Rorden C. Predicting aphasia type from brain damage measured with structural MRI. *Cortex* 2015; 203-215.
13. Kang EK, Sohn HM, Han M-K, Kim W, Han TR, Paik N-J. Severity of post-stroke aphasia according to aphasia type and lesion location in Koreans. *J Korean Med Sci* 2010; 25(1): 123-127.

14. Soltani S, Khatoonabadi A R, Jenabi M S, Piran A. Frequency of aphasia resulting from stroke at hospitals affiliated to Tehran University of Medical Sciences. *MRJ* 2013; 6(4): 44-48.
15. Yao J, Han Z, Song Y, Li L, Zhou Y, Chen W, et al. Relationship of post-stroke aphasic types with sex, age and stroke types. *World J Neurosci* 2015; 5(1): 34-39.
16. Rosenberg MD, Song H. Predicting post-stroke aphasia from brain imaging. *Nat Hum Behav* 2020; 4(7): 675-676.
17. Nilipour R, Pour Shahbaz A, Ghoreishi ZS, Yousefi A. Reliability and validity of Persian aphasia battery test. *Iranian Journal of Ageing* 2016; 10(4): 182-191.
18. Wu C, Qin Y, Lin Z, Yi X, Wei X, Ruan Y, et al. Prevalence and impact of aphasia among patients admitted with acute ischemic stroke. *J Stroke Cerebrovasc Dis* 2020; 29(5): 104764.
19. Lima RR, Rose ML, Lima HN, Cabral NL, Silveira NC, Massi GA. Prevalence of aphasia after stroke in a hospital population in southern Brazil: a retrospective cohort study. *Top Stroke Rehabil* 2020; 27(3): 215-223.
20. Døli H, Andersen Helland W, Helland T, Specht K. Associations between lesion size, lesion location and aphasia in acute stroke. *Aphasiology* 2020; 35(6):745-763.
21. Ghandehari K. Relationship of Aphasia and Topography of Cerebrovascular Territories. *Avicenna J Clin Med* 2004; 11(3) :12-15.
22. Mansouri B, Raghibdoust S. The Assessment of Cognitive and Linguistic Function of Left and Right Hemispheres in Persian Speaking Patients With Brain Damage. *Advances in Cognitive Sciences* 2008; 10(1): 37-50.